

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaeventyr07val-shoot-idm139890599703456.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

A. s interesse for havfruer var af ældre dato, måske vakt gennem Ferd. Knauers romantisk-komiske trylleopera *Das Donauweibchen*, som han havde set som dreng i Odense (Levnedsbogen 40f). Første gang han omtaler dem er i *Fodreise* (61) hvor han også med *Dykker-Klokken*, »et Eventyr fra Havets Bund« (83 f), foregriber beskrivelsen af livet hos havkongen i *Den lille Havfrue* og iøvrigt refererer til folkevisen om Agnete og Havmanden samt Undine. Senere omtales havfruerne i *Klintekorset paa Møen* (1830; SS XII 40) og i *Havfruen ved Samsø* (1830; SS XII 17), hvor man finder to motiver til eventyret: havfruens levetid på 300 år og legemets opløsning til skum. Også i *Eibkongens Brud* (1831; SS XII 80) finder man havfruemotivet, men selv har A i MLE (I 288) udpeget kimen til eventyret i *Skygebillede*, hvor det hedder: »Sagnet siger, at kun ved et Menneskes trofaste Kjærlighed og ved den christne Daab kan Havfruen faae en udødelig Sjæl« (31 f). Endelig skal nævnes A.s smertensbarn Agnete og Havmanden, hvor havmanden netop betoner, at han kun gennem Agnetes kærlighed kan få en udødelig sjæl (1833; SS XI 500).